

Die Amazing Grace

Die rykdom van genade word aan lede van Christus se liggaam volgens die doel wat God in Homself voorgeneem om alle dinge te konvergeer in Christus (Ef 1:10; Ef 3:11). Met die stigting van Christus as die hoof van die liggaam, wat die gemeente is, alles bymekaar Christus nie, want van die kinders van God soos Hy, Christus is prominent: die kop.

Die Amazing Grace

“Vir die genade van God wat verlossing bring, het aan alle mense verskyn” (Titus 2:11)

Wanneer ons verstaan die ware betekenis en al die nuanse daar in die verlossing van die mens, vind ons dat God se genade net as ‘onverdiende guns is dit ‘n reduksionisme definieer. Slegs beklemtoon dat verlossing onverdiende guns nie die elemente wat make-up die wonderlike genade van God wat geopenbaar is in Christus wys.

Die reduksionisme kom wanneer ons hom gehelp slegs die betekenis van die Griekse woord ‘charis “, wat op sigself nie die grootheid van verlossing in Christus wys. Daar is ‘n paar belang in die feit dat dit blyk dat, in die tyd van Homer, die term ‘charis’ beteken ‘liefeling “of” aantreklike, en met verloop van tyd, het die term ontwikkel tot’ asseblief ‘, ‘n goeie wil “,” goedheid, maar dit is nie al nie.

Opsom net die aantal kere wat die woord ‘charis’ in die Nuwe Testament ook wys nie die tema idee, voor die primêre is die term in konteks te oorweeg, veral wanneer dit gebruik word in verband met die idee van verlossing.

Dit word verstaan dat die term vry word gebruik om God se

bereidwilligheid om te beskryf wat gunstig is vir die mense wees, maar hulle is nie waardig is nie, soos ons lees: “Moenie met ons nie volgens ons sondes nie, vergeld ons nie na ons ongeregtighede” (Ps 103 : 10), maar as die genade van God sal sonder wees gebrek is die geregtigheid van God, ‘n paar weet hoe hierdie “transaksie” plaasvind.

As God het genade aan sondaars getoon sonder om reg en geregtigheid? Hoe kan Hy net en regverdig wees?

“Sy geregtigheid te toon in die teenwoordige tyd, sodat Hy self regverdig kan wees en regverdig maak wie uit die geloof in Jesus is” (Rom 3:26)

val

Te meet hoe die wonderlike genade van God is nodig om te onthou dat alle mense het uitgeval van die guns as gevolg van een man wat gesondig – Adam. As gevolg van die oortreding van Adam al sy afstammeling sondaars wat gemaak word, gebore vervreemd van God, afgesien van God, ongeskik vir Sy heerlikheid (Romeine 5:12, 19; 1 Kor 15:21).

Die ongeluk wat die mensdom oorgekom het nie morele kwessies neem voordat die oortreding van die een mens wat gesondig. Dit beteken dat mense sondaars geword het (met ander woorde, kinders van die toorn, kinders van die ongehoorsaamheid) aan afstammeling van die vlees van Adam wees, nie deur hul nadele voer in alledaagse sosiale verhoudings.

As gevolg van Adam se lidmaatskap, is al die mense wat opgelei is in die sonde en ontvang in ongeregtigheid (Psalm 51: 5), sodat, van die moederskoot af is geskei van God, vandaar die naam “bose”.

Wanneer die Bybel sê dat mans sondaars toon dat al die kinders van Adam is ‘omswerwing’ van geboorte (Ps 58: 3).

In 'n enkele geval (die oortreding van Adam), die hele mensdom saam verdwaal en vuil “Hulle het afgewyk almal saam het hulle ontaard het: daar is niemand wat goed doen, ook nie een nie” (Psalm 53: 3). Nou, die tolk moet goed om te vind, het baie duidelik dat mense nie ‘doen’ onrein want hulle is rowers, moordenaars, teenstanders, homoseksuele, leuenaars, jaloers, ens, want voor al ‘saam’ is erfgename van die straf Adam .

as net opdaag deur die volgende stelling: “Hy wat in die Seun glo, het die ewige lewe; maar hy wat nie glo nie die Seun sal die lewe nie sien nie, maar die toorn van God bly op hom” (Johannes 3:36). Nou, toe die toorn van God bly op die mense in nie glo funksie in Christus, en nie volgens ver weg gedra.

woede

Die toorn van God bly op hulle wat nie glo nie, want wie nie glo dat Jesus die Seun van God bly seun van Adam, dus erfgenaam van grimmigheid, 'n gevolg van die ongehoorsaamheid (Ef 2: 2 -3).

Die term ‘woede’ moet nie verstaan word as ‘n emosie of gevoel kwaad van God. Net soos Adam se nageslag is die sogenaamde “kinders van die toorn ‘om dit te wys op die toestand van onderdanigheid aan die sonde, wat beteken nie dat hulle kinders van ‘n woedende gevoel of ‘n emosie, die toorn van God verwys nie na ‘n gevoel voor die billike vergoeding wat vir die kinders van Adam se ongehoorsaamheid.

Dit is betekenisvol dat, in die Bybel, die manne is nie geroep seuns van sonde ‘, maar is aangewese “kinders van die ongehoorsaamheid” of “kinders van die toorn. Dit is omdat die lidmaatskap ‘behels twee sake: a) aard en; b) erfenis. Die kinders is deelgenote van die aard en status van hul ouers en dus geregtig is om ‘n erfenis.

Wanneer die Bybel sê dat mans 'slawe van die sonde', en nie 'kinders van sonde' beteken dat, ten spyte daarvan dat' vas 'aan die verhuurder van die sonde, is daar die moontlikheid om gratis. Maar as die Bybel sê dat mans 'kinders van sonde, sou dit beteken dat daar geen moontlikheid van vrylating van die kinders toestand en gelyktydig, daar sou wees om nie die' erfenis 'van hierdie lidmaatskap ontvang: woede.

Vandaar die spreekwoord: "Die seun bly vir ewig huis, die slawe nie 'dat ons abstrakte die antwoord Jesus aan sy gespreksgeenote het: "Jesus antwoord hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat die sonde doen, 'n dienskneg van sonde. Nou is die dienskneg bly nie in die huis vir ewig; die seun bly vir altyd" (Johannes 8:34 -35), en spraak Sara," sê sy vir Abraham: Jaag hierdie slavin en haar seun uit, want die seun van hierdie slavin mag nie erwe nie met Isak, my seun" (Gen. 21:10).

Dit is 'n hartseer beskrywing van hoe die slaaf sisteme, aangesien die slawe was nie toegeken geen goed of opstal, voor wat vloeibare en sekere slawe was dood. Net die dood bevry die slawe van hul meesters, sowel as haar man se dood word vry om die vrou (Rom 6: 7; Romeine 7: 2).

Wanneer dit is gesê dat mans 'kinders van die toorn' beteken dat daar geen ontsnapping van die toestand dat dit relevant is en nie die 'erfenis' daardie noodlottige ontvang. Wanneer dit is gesê dat mans 'slawe van die sonde', die verhaal veranderinge, want daar is nog hoop: die moontlikheid om ontslae te raak van die slaaf toestand te kry.

Adam is nie gegenereer uit sonde voor God geskep. Toe hy gesondig het, Adam opgehou het om vry te wees en na die slaaf toestand van sonde. 'N Mens kan nie sê dat Adam die seun van sonde, omdat, in werklikheid, is dit geskep deur God verbied. Die vorm van 'n dienskneg het gekom net toe die misdryf, en dus die dood.

Ten opsigte van die bestaan, was Adam deur God geskape. Oor sonde Adam dienaar geword het. Ten opsigte van die woede geword kind want volgens die oortreding sou hom nie slaag die gevestigde straf: die dood. Soos die dood is seker, is die man wat deur kinders van die toorn, want dit kan nie ontslae raak van die straf as 'n gevolg van die ongehoorsaamheid.

Die Moontlikheid

Maar as die man is nie meer moontlik 'n sondaar?

As slawerny is 'n foto van onderdanigheid van die mens aan die verhuurder van die sonde, die antwoord op die man verlaat die slawerny van die sonde te sterf!

In die oudheid, net die slawe wat nie vryheid bereik het gedurende die loop van sy bestaan sou vry van die juk van slawerny wees wanneer hulle gesterf het, want hulle was vasgevang vir die lewe aan hul eienaars as gevolg van die wet. Slegs die dood van die slawe slawerny sny die skakel wat deur die wet, en net die dood van 'n eggenoot onderbreek die troue band “Weet julle nie, broeders (want ek spreek met mense wat die wet ken), dat die wet heers oor so lank as hy lewe nie 'n man nie” (Rom 7: 1).

Die vrees van die dood is wat die slawe aan slawerny vir die lewe gehou nie, aangesien die behoud instink van self bestaan het harder. Dit was genoeg om uit hul lewens te gee om ontslae te raak van slawerny egter die vrees vir die dood wat voorkom “en red hulle wat uit vrees vir die dood hulle hele leeftyd aan slawerny onderworpe” (Heb 2:15) .

Dood is anders as in die stof neerdaal

Die man is dood vir die verontagsaming van wat in Eden ingestel: “En die HERE God die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet, maar van die boom van kennis van goed en kwaad mag jy nie eet nie; want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe” (Genesis 2:16 -17).

Toe Adam die vrug van die kennis van goed boom geëet en het gesterwe onmiddellik van die bese, dit is, gemeenskap met God is gesny en onderhewig aan 'n nuwe meester geword: sonde. Die man (manlik en vroulik) gesterf aan God, die een persoon wat die nagmaal gehad.

Nadat die man het aan God gesterf het, het God gestig om die pyn in die vrou se swangerskap en dat die mens sou die sweet van sy voorkop eet totdat hy teruggekeer na die stof van die aarde, wat gestig fisiese dood, toe die mense die nagmaal verloor met jou geliefdes .

Terwyl hy in Eden voor die oortreding was Adam lewend is vir God en sonde het nog nie die wêreld aangegaan. Na sonde, Adam gesterf aan God en het in sonde te leef. Diegene wat leef vir die sonde dood is aan God, en omgekeerd. As die man gaan af na die stof sonder Christus, vir ewig sal geskei word van God.

Fair Genoeg

Wanneer die Bybel sê dat God is net om te sê dat God die absolute maatstaf van geregtigheid en gelykheid. Dit kenmerk is waargeneem deur verskeie faktore soos:

- a) God lieg nie;
- b) God verander nie;

- c) Die skuldige is nie onskuldig gehou;
- d) Die straf is bloot die oortreder se persoon;
- d) Moenie omkoopgeld aanvaar nie;
- e) Sy wette is uitdrukkings van Sy natuur;
- f) Niemand verdruk.

Die reg en geregtigheid van God is gevind in die Eden toe God gee 'n bevel om die eerste man in 'n ideale plek, "Van al die bome van die tuin mag jy vry eet, maar van die boom van goed en kwaad kennis, mag julle nie eet ; want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe" (Genesis 1:16 -17).

Die gebod in Eden is heilig en regverdig en goed, want dit was geïmpliseer vryheid van die mens (Van al die bome van die tuin mag jy vry eet, ...), en die sorg van God (... maar van die boom van die kennis van goed en kwaad mag julle nie eet nie, want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe).

Die bevel verbied die man van die boom van die kennis van goed en kwaad vir die gevolge (sekerlik sterwe), en nie deur verdrukking. Die gebod is bedoel om die vryheid en die gemeenskap tussen die Skepper en die skepsel te bewaar, dra die nodige inligting sodat die man kan gelei word.

Die woord van God is die ware uitdrukking (wat is 'n ware, wat effektief is nie), so dat wanneer 'n man het sy vryheid uitgeoefen en geëet het van die boom van die kennis, die gevolge is geraak: die man het 'vervreemd van God (dood) en, afhangende van wat eie is aan die boom van die kennis van goed en kwaad het die man was, het geword soos God (kennis van goed en kwaad).

God is onveranderlik, kan nie lieg nie en sy woord sal nie terugkeer leemte "in die hoop van die ewige lewe wat God, wat nie kan lieg nie, van ewigheid af beloof die wêreld begin" (Titus 1: 2); "As ons ontrou is, Hy bly getrou; Hy kan Homself

nie verloën nie" (2 Tim 2:13).

As God teruggekeer terug op sy woord nog in gemeenskap met die man na die oortreding, sou God nie sterk, getroue, regverdige en onveranderlike wees. Eerste vir die versuim om te voldoen aan sy woord ferm en getrou. Tweedens, as gevolg van die eerste, sou oorweldigend wees die man wat deur die eet van die vrug van die kennis van goed en kwaad boom duidelik getoon dat hy nie in God het vertrou en nie wil bly in gemeenskap met Hom.

Hou die man in die gemeenskap na die oortreding arbitrêre en onderdrukkende van God sou wees. As die straf is nie toegepas nie die woord van God sou ophou om waar te wees, so dit betroubaar sou wees. As trust wat sy woord nie bestel het nie?

Justice

As die man ongehoorsaam, kan die straf nie die man slaag, asof 'n ander ly die straf in die plek van die oortreder sou daar geregtigheid, omdat die korrekte is die siel wat sondig ly die gevolge "En die HERE het aan Moses gesê: Wie teen gesondig het, my, sal Ek uitdelg uit my boek" (Esegiël 32:33); "Die siel wat sondig, dié moet sterwe" (Esegiël 18:20).

Dit is om hierdie rede dat God sê, "Hou jou ver van woorde van leuens, en nie die dood van die onskuldige en die wat reg, want Ek sal nie die skuldige regverdig" (Ex 23: 7). As God verklaar dat die net goddelose sal nooit regverdig wees.

Let daarop dat God nooit die regverdige wis met die goddelose as jy hardloop oordeel: "ver van jou om te doen na hierdie wyse, die regverdige saam met die goddelose om te bring, sodat die regverdige wees as die goddelose, ver van jou nie, die Regter van almal. die aarde?" (Genesis 18:25).

Nou, voordat die oplossing aan die toestand van die mens hom

onderwerp aan die genadig pad van sonde nader, die eerste is dit nodig om te verstaan hoe jy die probleem opgelos van God te verkondig die skuldige regverdig “Maar aan hom wat werk nie, maar glo in Hom wat regverdig die goddelose, word sy geloof tot geregtigheid gereken” (Romeine 4: 5).

Voor God regverdig man die eerste keer ontmoet sy geregtigheid “sy geregtigheid te toon in die teenwoordige tyd, sodat Hy self regverdig kan wees en regverdig maak wie uit die geloof in Jesus is” (Rom 3:26). Wat geregtigheid is tevrede? Die wat deur die wet verleen in Eden wat heilig, regverdig en goed is, want dit volg dat die siel wat sondig, dié moet sterwe. Vandaar die maksimum: die loon van die sonde is die dood (Rom 6:23), en as almal gesondig deur wat in die heup van Adam, al was onderhewig aan die sonde, as gevolg van die dood “Die angel van die dood is die sonde, en die krag van die sonde is die wet” (1 Kor 15:56).

Sedert Adam gesondig en sonde in die wêreld, al is dood in misdade en die sondes, omdat almal gesondig. Alle mense is vervreemd van God, en as gaan af na die stof, na aanleiding van die oordeel van die groot wit troon verloor vir alle ewigheid (Ef 2: 1; Rom 3:23; Rom 5:12).

Hierdie realiteit is deur Johannes die Doper in hierdie manier: “En nou ook die byl lê ook al teen die wortel van die bome: Elke boom dan wat geen goeie vrugte dra nie, word uitgekap en in die vuur gegooi” (Matteus 03:10), een herlees die woorde van die profeet Jesaja aangekondig: “‘n stem sê: Roep; En hy vra: Wat moet ek roep? Alle vlees is gras, en al sy skoonheid soos ‘n blom van die veld. Gedroogde gras, en die blom val, blaas dit die Gees van die Here. Voorwaar, die volk is gras. Gedroogde gras, en die blomme val, maar die woord van onse God hou stand in ewigheid” (Jesaja 40: 6-8).

Sonder uitsondering, al die afstammelinge van Adam, is onderhewig aan die straf in Eden ingestel, vervreemd van God, so is verskeur: “Maar Hy antwoord en sê: Elke plant wat my

hemelse Vader nie geplant het nie, sal ontwortel word" (Mt. 15:13).

Die eerste optrede van God net te los man was Adam se ongehoorsaamheid te vervang deur die gehoorsaamheid van die laaste Adam (Christus). Sonder die daad van vervanging: gehoorsaamheid vir ongehoorsaamheid, sou daar nooit geregtigheid en verlossing, vir 'n ongehoorsaam en het baie gesondig, volg dit dat as 'n mens gehoorsaam, sou baie geregverdig word (Rom 5:15). As een dood gebring, net vir dit moontlik sou wees om die dood stigting lewe te skaf "maar wat nou geopenbaar is deur die verskyning van ons Verlosser, Jesus Christus, wat die dood tot niet gemaak het en aan die lig lewe en die onverderflikheid deur die evangelie gebring" (2 Tim 1:10).

Sonder die daad van vervanging, gehoorsaamheid vir ongehoorsaamheid, sou daar nooit 'n middel tot redding wat nie herroep regverdige aard van God "Want soos deur een mens se ongehoorsaamheid baie tot sondaars gestel, so ook deur die gehoorsaamheid van die Één baie tot regverdiges gestel word" (Rom 5:19).

Hierdie vervanging Wet, gehoorsaamheid vir ongehoorsaamheid, kan slegs gemaak word deur iemand vry van sonde, sowel as gratis was die eerste man. Die daad van vervanging, die ewige Woord wat met God en dat alles geskep het vlees en het onder die mense te wees. In al geword soos manne, onderhewig aan dieselfde lyding en swakhede (Heb 2:18).

Adam ongehoorsaam in 'n perfekte omgewing weerspreek 'n enkele bevel. "... Julle nie eet nie 'Die ewige Woord toe in die vlees, ten spyte van die lyding, swakhede en versoekings alle geregtigheid te vervul, naamlik bowe enigiets wat die wet of die profete (Matt 5:17). Die gehoorsaamheid van Christus gedemonstreer in die feit dat hy gesterf het in die orde van die Vader en van die dood kruis "En toe Hy as mens, het Hy Homself verneder deur gehoorsaam te word tot die dood, die

dood aan die kruis” (Fil 2: 8; Heb 5: 8).

Deur die oplossing van die probleem van die geregtigheid deur die gehoorsaamheid van Christus (Heb 10: 9 -10), aangesien Jesus gehoorsaam was in alles, deur die vlees van Christus, God het ‘n nuwe en lewende weg wat die man het toegang tot hy “**deur ‘n nuwe en lewende weg gebaan vir ons deur die voorhangsel heen, dit is sy vlees**” (Heb 10:20).

Die manier is geopen deur gehoorsaamheid, en nie as gevolg van ‘n offer, as gevolg van Christus het God gesê: “**So, kom in die wêreld, sê hy: Slagoffer en spysoffer wou U nie hê nie, maar ‘n liggaam het jy my voorberei**” (Hebreërs 10: 5). Dit is ‘n fout om te verstaan dat redding te wyte was aan Christus vrywilliger sy liggaam in die offer van Christus liggaam aan te bied bied die werklik plaasgevind het in gehoorsaamheid aan die opdrag van die Vader. Salvation gegee word deur gehoorsaamheid van Christus, wat volgens die wil van die Vader sy siel uitgestort het in die dood “**Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit Myself af;. Ek het mag om dit af te lê, en Ek het mag om dit te neem Hierdie opdrag wat ek ontvang het van my Vader**” (Joh 10:18).

Wanneer jy hoor die goeie nuus van verlossing en glo dat Jesus die Christus is, die sondaar sterf met Christus en is begrawe. Die straf gestig is, maar die oortreder se persoon, as om te glo het sy eie kruis en volg na Christus. Deur te glo in die evangelie van die sondaar word ‘n deelgenoot van die vlees en bloed van Christus, so dit is in ooreenstemming met Christus in sy dood.

Maar die gehoorsaamheid van Christus vervang die ongehoorsaamheid van Adam, en die vlees van Christus het ‘n nuwe en lewende weg van vrye toegang tot God deur die dood en opstanding van Christus. Wat moet nog die mens se verlossing?

Vermiste man sterf in sonde wat voldoen aan die bepalings van die wet verleen in Eden.

As die man val in die stof sonder geloof in Christus is, gaan na die ewigheid verloor, maar as die man glo dat Christus die Seun van God volgens die Skrif, sterf met Christus en is saam met Hom begrawe (Rom 6: 3 -8) .

In die dood van die sondaar aan Christus se geregtigheid gebod in Eden is tevrede, want die dood van Christus is plaasbekledend net in verhouding tot die kruis van Golgota, maar alle gelowiges deelagtig geword van die vlees en bloed van Christus, dws effektief die liggaam van die sonde en sy begeertes gekruisig, sterf en begrawe word.

Maar as dit is vasgestel dat die man moet sterf, dat God regverdig is en sy woord vasstaan wanneer mens glo in Christus sterf en is saam met Christus begrawe.

Die man wat die lewe vir die sonde en dood in misdade en die sondes aan God was nadat sterf met Christus sal vir God te leef. Die gelowige in Christus sterf vir die sonde, sodat die geregtigheid van God word gestig en die man is vry van sy voormalige meester, sonde.

Die Amazing Grace

“Om te wys in die eeue wat kom, die uitnemende rykdom van sy genade in goedertierenheid oor ons in Christus Jesus” (Ef 2: 7)

Die Christen moet verstaan hoe belangrik is geen teenstrydigheid tussen genade en geregtigheid van God te hê. In ons dae is min Christene wat kan onderskei goed dat daar is geen teenstrydigheid in net God verklaar die skuldige regverdig.

Dit is die woord van God wat waarborg regverdiging aan diegene wat in Christus glo, maar daar sal 'n paar onreg in God wees as daar geen verlossing vir die mens. Weereens, wanneer 'n

mens sterf met Christus is, die geregtigheid van God is tevrede, want dit voldoen aan die woord wat gestig is: "...sekerlik sterwe," en daar sal 'n paar onreg wees as net die gemeenskap is in die ewigheid vasgestel en nie die man saam met Christus opgewek.

Dit is waar die genade van God is wonderlik bewyse, as om te glo in Christus, die man vervreem ná die dood maak verdien gemeenskap te hê met die Skepper, dit is, lewend en styg 'n nuwe skepsel in Christus te wees ["Selfs toe ons dood in misdade, lewend gemaak saam met Christus, \(uit genade is julle gered\), en saam opgewek en saam laat sit in die hemele in Christus Jesus"](#) (Ef 2: 5 -6).

Wanneer die gelowige sterf met Christus, is die liggaam dood, omdat die band met die sonde is slegs gebreek deur die dood van diegene wat die sonde gedien het, maar hoewel die liggaam gekruisig is, is lewend gemaak deur die Gees van God ["en, as Christus in julle is, die liggaam inderdaad dood vanweë die sonde, maar die gees is lewe vanweë die geregtigheid. En as die Gees van Hom wat opgewek uit die dood Jesus in julle is, hy wat uit die dood Christus opgewek lewend ook julle sterflike liggame lewend maak deur sy Gees wat in julle woon"](#)(Romeine 8:10 -11).

Vandaar die Pauline oorwegings: ["Want die liefde van Christus dring ons, omdat ons van oordeel is, dat as een vir almal gesterf het, hulle dan almal gesterf het"](#) (2 Kor 5:14). Die liggaam behoort aan sonde is verganklike saad van Adam gekruisig te word (deur die geloof in Christus) gegenereer is oorsaak vir die afstand van die ou man en die band breek met die sonde (Romeine 6: 6). Almal wat werklik glo sterwe saam met Christus, sodat niemand moet verwys na die relevante kwessies volgens die vlees van die sonde (2 Kor 5:16).

Dit is algemeen vir Christene onthou die mens Christus het egter nie verstaan dat die man wat gekruisig is, het God Hom ook uitermate verhoog, het hom 'n naam gegee wat bo elke naam

is, Hom is alle dinge te onderwerp (Hebreërs 2: 8).

Dit was algemeen in die vroeë Christene verwys na vrae van vleis, soos: – “Ek is ‘n Hebreër uit die Hebreërs”; Ander: – “Ek is die Romeinse bloed, nie omdat ek gekoop Romeinse burgerskap”; En nog steeds diegene: – “Ek is bewus daarvan omdat die filosofie het sy geboorteplek in Griekeland”, ens

Vandaar die noodsaaklikheid: om niemand na die vlees nie, want julle is almal kinders van God deur die geloof in Christus, ‘n nuwe tyd en ‘n nuwe lewe, so daar was nie meer Jode, Griek, slaaf, vry, man, vrou, ens (Gal 3:26 -29).

Die liggaam vir die sonde behoort ook voorwerp tot oneer genoem, sal die skip voorberei vir vernietiging (Romeine 9:21 -22). Nou is elke mens wat in die wêreld inkom gaan deur Adam, die groot deur, geskep uit klei deur God se krag, maar as gevolg van Adam se nageslag, die eindproduk van klei (vaartuig) is oneer, soos in Adam skepe te toorn wat aan vernietiging.

Let daarop dat wanneer die apostel praat van die kreatiewe krag van God het die mens tot stand te bring beklemtoon dat God mag het oor die klei, wat nie op die vaartuig. Oor klei God mag het, en maak vaartuie te eer en oneer, maar wat bepaal die eer en oneer van die skepe is geskep: die eerste en die laaste Adam – Adam en Christus.

Die ongelooflike genade is dat God, wat mag oor die klei, die gebruik van die dieselfde massa as die voorwerpe in die skande geskep vaartuie tot eer te maak. Die liggaam van die sonde wat deur die Gees van God wat in woon nie uitgesluit word, word dit ‘n vaartuig van genade, geskep te eer **“het die pottebakker nie mag oor die klei, om uit dieselfde klomp die een voorwerp tot eer te maak, en ‘n ander tot oneer? En as God, al wil Hy sy toorn bewys en bekend te maak sy krag, tog met groot lankmoedigheid die voorwerpe van toorn wat voorberei is vir vernietiging? En bekend dat hy kan maak die rykdom van sy**

heerlikheid oor die voorwerpe van barmhartigheid wat Hy voorberei het tot heerlikheid" (Romeine 9:21 -23).

Op te wek diegene wat in Christus glo dat God skep (bara) regverdig, en dan verklaar wat is die toestand van die nuwe gebore: Fair. Daarin lê die essensie van regverdiging: God verklaar net die regverdige man, wanneer die mens is geskep opnuut in ware geregtigheid en heiligheid (Ef 4:24).

Die ou man is nooit geregverdig (geregverdig), want God die goddelose regverdig nooit. Maar wanneer 'n mens sterf met Christus die geregtigheid van God tevrede is, en die krag van Sy woord, wat is onverganklike saad, maak God sy plantasie wat nooit sal ontwortel word, vir die woord van God doen, bly vir ewig, asook dat die woord gegenereer (Mt 15:13; 1 Petrus 1:25; 1 Johannes 2:17).

Die rykdom van genade

"Vir die genade van God wat verlossing bring, het aan alle mense verskyn ..." (Titus 1:11)

Na die klem op die behoefte vir Christene 'n aanvaarbare gedrag in die samelewing te hê, dit is, dra tot so nie skandaal te Jode, Grieke of die gemeente van God te gee, het die apostel Paulus gee die rede: die genade van God in Christus gehelp om al die mense!

Christene behoort nie rede tot skandaal (shame) en moet nie skaam vir die evangelie nie, wat die getuienis van Christus (2 Tim 1: 8), is dit deur die evangelie, wat is die krag van God en die woord van die versoening, dat die mens gered "... deur die krag van God wat ons gered het ..." (2 Timoteus 1: 9); "Ek is nie skaam vir die evangelie nie, want dit is die krag van God tot redding vir elkeen wat glo ..." (Rom 1:16); "Dit is, God in Christus die versoening van die wêreld, nie vir hulle reken

hulle oortredinge, en het die woord van die versoening aan ons toe te vertrou" (2 Kor 5:19).

Wanneer ons praat van verlossing, redding, regverdigmaking, heiligmaking, vergifnis, nuwe lewe, wedergeboorte, ons die wonderlike genade van God in Christus Jesus gedemonstreer, vir genade man genoem (καλέσαντος / Kaleo) uit die duisternis tot die wonderbare lig van God, en diegene wat glo uit die duisternis vervoer in die koninkryk van die Seun "Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as sy eiendom, wat jy kan te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig" (1 Petrus 2: 9); "Hy wat ons verlos het uit die mag van die duisternis weggeruk en ons het in die koninkryk van sy Seun liefde" (Kol 1:13).

Baie is geroep (κλητοί = verwante term afgelei van Kaleo), maar min uitverkies, dit wil sê, baie hoor die evangelie uitnodiging, maar min is die wat dit hoor en gelowig word. Baie van hulle is gevra om te gaan deur die nou poort, maar daar is 'n paar wat die oproep (Mt 7:13) ontmoet.

Al wat ons hier aanspreek verwys na die wonderlike genade van God, aangekondig uit die Ou Testament, wat deelneem alle mense te alle tye glo in God wat verlossing aangekondig "Geseënd is hulle wie se ongeregthede vergewe en wie se sondes bedek" (Romeine 4: 7).

Maar diegene wat gedurende die tyd genoem volheid van die heidene (Rom 11:25), of die volheid van die tyd glo (Gal 4: 4; Ef 1:10), en die wonderlike genade, is daar die rykdom van genade, want dit is wat aan gelowiges 'n erfenis. In bykomend tot die gelowiges in Christus gered word deur God se genade deur die bad van die wedergeboorte en die vernuwing in orde dat hulle regverdig verklaar het, was ons ook erfgename van God, coerdeiros met Christus (Titus 3: 7; Romeine 8:17; Romeine 8:32).

Die oproep (κλητοί = verwante term afgelei van Kaleo) die evangelie is 'n uitnodiging tot redding, en gestoor in Christus deur die krag van God (Gospel) word genoem tot 'n heilige lewe"(καλέσαντος κλήσει). Die oproep deur die evangelie gegee is om die volheid van die tyd, sedert die oproep tot 'n heilige lewe plaasgevind het in die ewigheid (voor die wêreld begin).

Terwyl die oproep vir evangelie poog om die redding van die mens, die heilige lewe het in die lig van die baie doel wat God se voorneme in Christus.

Die rykdom van genade is dat almal wat glo in Christus, en aan die koninkryk van die Seun vervoer, het nie meer 'n ander bestemming, tensy hulle is kinders van God, sodat Christus die eersgeborene kan wees onder baie broeders (Rom 8:29) .

Volgens die ewige doel wat God se voorneme in Christus Hom tot eersgeborene maak onder baie broeders, is dat God ingestel het voordat die wêreld begin (voorbestede) dat almal wat deel het aan deur die kerk vlees en bloed van Christus was, gelykvormig sal wees aan die beeld van Jesus, dit is, soos Hy is (1 Johannes 3: 1 -2).

God nie net bestem lede van Christus se liggaam, die kerk, as ook verkies om hulle voor die wêreld begin om heilig en onberispelik voor God te wees (Ef 1: 3). Van veroordeling, God se kinders is vatbaar omdat hulle deelgenote van die goddelike natuur (1 Petrus 1: 4).

Nou, is die rykdom van genade volgens die doel wat God in Homself voorgeneem om alle dinge te konvergeer in Christus toegeken aan lede van Christus se liggaam (Ef 1:10; Ef 3:11). Met die stigting van Christus as die hoof van die liggaam, wat die gemeente is, alles bymekaar Christus nie, want van die kinders van God wat soos Hy is, Hy is prominent: die kop.

Daar is vasgestel dat in Christus die kerk was erfenis, predestinasie wat spesifiek fokus op die lof van die

heerlikheid van God!

Oorspronklike Artikel: A maravilhosa graça